Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Morgenbadet

Citation: Larsen, Thøger: ”Morgenbadet”, i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid67935/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

Børnene bader ved Middagens Brand,
ligger i Sandet og varmer sig Bugen, –
se, mod det blinkende mulmblaa Vand
Legemer nøgne og lyse som Rugen!
Faderen mejed, og Moderen bandt,
Børnene fulgte langs Agerens Kant,
nappede Kerner af Rugen.

Grønningens Lys er saa svimmelt og ømt,
fyldt af en stille Fortabelsens Styrke,
Dagen er halvt som et Solskin paa Skrømt,
som var dens inderste Væsen et Mørke.
Jernene skriger saa grumt gennem Luft.
Jorderig nærmer i Høstdagens Duft
sig med Fortabelsens Styrke.

Morgenbadet

(En ung Mand til en ung Kvinde ved Søen)

Paa skønne Ben du skrider mod Søen blaa,
hvor Ild fra Solen leger som unge Slanger!
Du Synderinde af Ungdom og uden Anger
skal Vandenes salte Søvn-Omfavnelser faa.
Om Morgenen vokser under den lyse Sky,
som levede vi under selve Tidernes Gry.

Jeg ser dig for mig, kun i en solhvid Særk,
og Luften flytter varsomt med Lys og Skygger.
Din trygge Skønhed fortroligt paa Jorden bygger
og vidner, at Himlens Hvælving er strakt og stærk.
Du tøver – og tager mig i dine Øjnes Blaa,
der sejrer og siger saa svangert: Vi forgaa!

Et Morgensmil i Kindernes Buer staar,
som Sejersminder efter en sluknet Rødme.
Et Skær af Solens Kraft og af Syndens Sødme
i Blikkets Søer under det unge Haar.
I Barmens vuggende Hvidhed en Gud har leet,
mens Stjernernes inderste Undervæark er sket.

Dit Væsens Troper straaler imod min Hu –
uendelig frodigt under din gode Pande.
Mit Hjerte løftes af Have og gyldne Vande.
Befriet – lutter Menneske blev du nu.
Et Baal af uudgrundelig Nøgenhed
slog gennem mit Sind, som Lyn slaar i Havet ned.

Som dugget Sølv dine Øjne nu ser paa mig,
du vaagnede Pige, der sover for alle Tider.
Og Lykken ligger omkring os til alle Sider.
Og svale Vande ligger og venter dig.
I alle Former løb du af Stjernen fuld,
du gaadefulde Ætling af Mødre i Muld.

Hymne til Skibet

(juli 1911)

Havde Oldtids Helt sig banet
Vej til Kystens Siv,
sprang imod ham Oceanet
som en krummet Kniv.
Flint og Staal i Bølger blaane,
skriger gennem Vejr:
»Hisset hersker Sol og Maane,
Kriger, kom ej der!«